

גליון היכל הקודש

וועכענצליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....7:06
מוצאי שבת.....8:38
שיעורים כסדרן
נ"ך.....ישעי' י"ח-י"ט
בבלי.....סנהדרין ק"ט
ירושלמי.....יבמות ג'
תוספתא.....יבמות י"ג
רמב"ם.....מקואות א'

שעה 14, גליון 27 (695)

פרשת ויקרא, ז' ניסן, שעת תשפ"ה לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

לאמיר ארויסגיין פון מצרים

רבי נתן זאגט (ליקוטי הלכות, נטילת ידים שחרית, הלכה ב') אז דער שבת פאר פסח רופט מען "שבת הגדול" ווייל דעמאלט איז געשען גרויסע ניסים דורך תפלה, דורך דעם וואס די אידן האבן געבעטן דעם אייבערשטן, און דער פסוק זאגט (דברים ד') כי מי גוי "גדול" אשר לו אלקים קרבים אליו פה' אלקינו בכל קראנו אליו - ווער איז נאך אזא "גרויס" פאלק וואס דער אייבערשטער איז אזוי נאנט צו זיי ווען זיי רופן צו אים, זעט מען אז מיר הייסן א גרויס פאלק ווייל מיר קענען רעדן צום אייבערשטן, און דער אייבערשטער העלפט אונז.

נאך שטייט אין פסוק (מלכים ב, ח) ספרה נא לי את כל "הגדלות" אשר עשה אלישע - דערצייל מיר די "גרויסע" זאכן וואס אלישע האט געטון, זאגט די גמרא (מגילה כ"ז) אז אלע ניסים וואס אלישע האט געטון איז געווען נאר דורך תפלה, דורך בעטן דעם אייבערשטן, זעט מען ווידער אז ווען מען מאכט ניסים דורך תפלה הייסט דאס "גדול" - "גרויס". דערפאר הייסט דער שבת "שבת הגדול" ווייל דעמאלט איז געשען גרויסע ניסים דורך דעם וואס די אידן האבן געבעטן דעם אייבערשטן, דערפאר הייסט דאס שבת "הגדול" - דער "גרויסער" שבת.

דער טור ברענגט (אורח חיים סימן ת"ל) אז אין שבת הגדול האבן די אידן גענומען א לעמעלע וואס דאס איז געווען די עבודה <<<<<<

א ווארט אויף די פרשה

ויקרא אל משה, דאס ווארט "ויקרא" פארנוואס שטייט דאס ווארט ויקרא מיט א קליינע אלף? דער רבי זאגט (ליקוטי מוהב"ן חלק א' סימן ר"ג) אז ווען א מענטש ווייסט אז אלעס פירט דער אייבערשטער, האט ער נישט קיין יסורים; גייסט'ישע יסורים האט ער זיכער נישט, ווייל ער ווייסט אז אלעס פירט דער אייבערשטער צום גוטן, ווי דער פסוק זאגט (איוב א, כ"א) "ה' נתן וה' לקח יהי שם ה' מבורך", דער אייבערשטער האט עס געגעבן און דער זעלבער באשעפער האט עס צוריק גענומען, זאל דער נאמען פון באשעפער זיין געבענטשט. אבער אפילו פיזישע יסורים, וואס דאס מוז דאך דער מענטש שפירן אין די ביידער, איז עס אבער אויף אסאך גרינגער, ווייל למעשה ווייסט ער אז עס קומט אויף פונעם אייבערשטן פאר זיין טובה.

דער עיקר צרות וואס א מענטש ליידט, איז נאר ווייל ער טראכט אז אלעס פירט זיך פון זיך אליין חס ושלום, אז ס'איז א טבע, מקרה, און מזל. און דאס איז ממש א שאד, דער מענטש וואלט זיך געקענט איינשפארן אזויפיל צער און יסורים אין זיין לעבן, ווען ער וואלט ווען גוט אריינגענומען אין זיין קאפ אז גארנישט פאסירט פון זיך אליין, אלעס קומט נאר פונעם אייבערשטן אליין, מיט דעם וואלט ער ממתיק געווען אלע דינים פון זיך, און ער וואלט זייער גרינג געקענט אננעמען אלעס וואס גייט אויף אים אריבער.

דאס איז פשוט אין פסוק, "ויקרא", אן די אלף, מיינט "עס האט זיך געטראפן", ווען א מענטש מיינט אז עס טרעפט זיך זאכן פון זיך אליינס אן דעם אייבערשטן, האט ער גרויסע צרות, אבער ווען מען לייגט אריין דעם קליינעם אלף, דאס מיינט דעם "אלופו של עולם" - דעם אייבערשטן, דעמאלט איז עס "ויקרא" - "ער האט גערופן", ער ווייסט אז דער אייבערשטער רופט אים, און ער קומט צוריק צום אייבערשטן. דערפאר ווען א מענטש זעט אז עס גייט אויף אים איבער צרות, האט ער נאר איין עצה, צו גיין צום אייבערשטן און זיך אויסרעדן צו אים אויף די אייגענע שפראך, דאן וועט ער ארויס גיין פון אלע צרות.

רש"י זאגט, "הקול הולך ומגיע לאזניו וכל ישראל לא שומעין", דער קול פונעם אייבערשטן איז געגאנגען ביז צו די אויערן פון משה רבינו, נאר ער האט עס געהערט, און אלע אידן האבן עס נישט געהערט. דאס גייט אויף אן ביי יעדן איד, די אלע פאסירונגען וואס גייט אריבער אויף א איד, זענען די קול פון באשעפער וואס רופט צום מענטש ער זאל צוריק קומען צו אים, דאס איז א בחינה פון נבואה, וואס דער אייבערשטער וויל עפעס מרמז זיין פאר'ן מענטש. אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (שיחות תר"ו, סימן ג"ב) אז פון אלע זאכן אויף דער וועלט שרייט ארויס דער קול פונעם אייבערשטן. ווי מער א מענטש לייגט זיך אריין אין אמונה, צו גלייבן און שפירן אז אלעס פירט נאר דער אייבערשטער, איז ער זוכה צו דעם אז ער קען שטיין צווישן טויזנט מענטשן, קיינער הערט גארנישט, אבער ער הערט דעם קול פון באשעפער וואס רופט צו אים.

לאמיר זיך שטארקן אין אמונה, בעטן דעם אייבערשטן מיר זאלן זוכה זיין צו א קלארע און ריינע אמונה, וויסן אז אלעס פירט נאר דער אייבערשטער אליין, דאן וועלן מיר האבן א גליקליך לעבן, מיר וועלן איבערקומען אלע שוועריקייטן גרינגערהייט, און עס וועט אונז זיין גוט אויף די וועלט און אויף יעדע וועלט.

(זאת המורה רבנא ב')

א גוט ווארט

היט זיך פון מחלוקת און פון פיינט ווילאנג א מענטש האט אין זיך א פיינטשאפט צו א צווייטן איד - איז א סימן אז ער איז נאך גארנישט מקורב צום רבי'ן. נאך זאגט מוהרא"ש, ווען איינער פאלט אראפ רחמנא לצלן אין די איסור פון עסן נבילות וטריפות, אויב עסט ער א פזית חזיר איז ער עובר אויף די פזית - איין מאל א לאו, עסט ער נאך א פזית - איז ער עובר נאך איין לאו, אבער דער וואס האט פיינטשאפט אויף א צווייטן - איז ער עובר גענע נאכאמאל און נאכאמאל אויף די לאו פון "לא תשגא את אחיך" (ויקרא יט, יז).

געב זיך אכטונג אין די ערב פסח טעג - ווען מען איז פארנומען אריינצוברענגען דעם הייליגן יום טוב - פון פעס און מחלוקות, עס איז נישט אינטערעסאנט אלע הקנות אויב עס גייט צו מיט פעס און מחלוקות.

אויך זאלסטו אין די טעג אכטונג געבן אויף דייער קינדער. נעם זיי אריין אין די הייליגע הקנות, נעם זיי צום מצה בעקער'י, נעם זיי מיט איינקויפן, רוף זיי ווען דו מאכסט דיין קאר נאך; זיי זאלן זיין באשעפטיגט מיט גוטע זאכן און זיך נישט דרייען פריי אן קיין השגחה. קינדער וואקסן נישט פון זיך אליינס, וויפיל מען אינוועסטירט אין זיי און וויפיל מען בעט דעם אייבערשטן - איז מען זוכה צו שיינע ערליכע דורות.

(שבת אמונה צו תשפ"ה)

א בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א

קראצן, רייפן און פשר'ן לכבוד פסח

בעזרת ה' יתברך

ערב שבת פרשת שמני פרה, מברכים החודש, כ"ב אדר ב', שנת תשע"ט לפקדון קצין יעצט ווען מיר קומען שוין גענוגטער און גענוגטער צום יום טוב פסח און עס הייבט זיך אן די ארבעט פאר אידישע פרויען צו רייניגן אויף פסח: כאטשיג פון איין זייט איז אביסל שווער צו רייניגן לכבוד פסח אבער וויסן זאלט איר אז אין הימל זעט מען קען קען זאך וואס מען טוט דא בזה העולם; קענע ריר, קענע בייג און קענע שווערע אטעם וואס די פרויען טוען לכבוד פסח. אזוי ווי דער הייליגער בעל דרושת לוי - דער באדייטשונגער רב זכותו יגן עלינו האט געזאגט, אז פון די ארבעט פון די פרויען וואס מאכן פסח'דיג; פון זייער קראצן, רייפן און פשר'ן ווערן באשאפן מלאכים, די זעלבע מלאכים וואס ווערן באשאפן ראש השנה ווען מען בלאזט שופר. דערפאר זאלט איר זיך זייער פרייען אז איר זענט באשעפטיגט מיט אזא הייליגע ארבעט.

עס איז טאקע שווער יעצט פאר פסח מיט די גאנצע ווירטשאפט וואס ליגט אויף אייך, אבער פון הימל קוקט מען זיך צו די ארבעט וואס די פרויען ארבעטן און בזכות נשים צדקניות וועלן מיר אויסגעלייזט ווערן פון דעם ביטערן גלות.

אמאל איז א פרוי געקומען צום הייליגן סטייפלער גאון זכרוננו לברכה און אים אנגעפראגט וכו' ווייל זי האט נישט קיין כח, האט דער סטייפלער גאון איר געזאגט: "יעדער מענטש שרייבט מען אפ ראש השנה וויפיל כח ער וועט האבן און וויפיל ער זאל זיך מוטשען וכו', אויב מען דרייט זיך ארויס פון די ארבעט פון קינדער וכו' מיינט נישט אז מען דרייט זיך ארויס פון די פלאג, דעמאלט קומט אנדערע פלאג"; דאס זעלבע זאג איך אייך, די וואס דרייען זיך ארויס פון פסח'דיג מאכן מיינט נישט אז זיי דרייען זיך ארויס פון ארבעט, ווייל עס קומט אנדערע שווערע ארבעט. דערפאר זאלט איר זיך פרייען אז אייער פלאג, ארבעט און מי גייט אריין אין מצוות און אין גוטע זאכן. אין אנגרייטן פאר יום טוב און אין זיך באשעפטיגן מיט קינדער.

ווען עס איז אייך גאר ביטער זאגט ארויס שטילערהייט א ווארט פון מויל; זאגט: "טאטע, געב מיר כח", וועט אייך גלייך גרינגער ווערן. א פרייליכן שבת

(צפתו אמונה שמני תשע"ט)

זרה פון די מצרים און עס צוגעבינדען צום בעט, כדי דאס צו שחט'ן פאר א קרבן פסח, און די מצרים האבן געקריצט מיט די ציין אבער זיי האבן גארנישט געקענט טון, דאס איז געווען איין נס וואס איז געשען נאר דורך דעם וואס די אידן האבן געבעטן דעם אייבערשטן.

נאך א נס וואס האט דעמאלט פאסירט ווערט געברענגט אין מדרש (מדרש תהלים מזמור קל"ו) אז ווען דער אייבערשטער האט אנגעזאגט די מצרים אז די בכורים וועלן שטארבן, זענען אלע בכורים געגאנגען צו זייערע טאטעס און געזאגט: "ביז יעצט איז געשען אלעס וואס משה האט געזאגט, ווילט איר נישט אז מיר זאלן בלייבן לעבן? לאזט ארויס די אידן פון מצרים, ווייל אויב נישט וועלן מיר שטארבן?" האבן די טאטעס געענטפערט: "אפילו אלע מצרים וועלן שטארבן וועלן מיר נישט ארויסלאזן די אידן פון דא?", זענען די בכורים געגאנגען צו פרעה און געשריגן און זיך געבעטן: "לאז ארויס די אידן פון דא, מיר האבן נאר צרות פון זיי", האט פרעה געהייסן זיינע קנעכט אז זיי זאלן פארטרייבן די בכורים. וואס האבן די בכורים געטון? יעדער האט גענומען א שווערד און געהרג'ט זיין טאטע, "למכה מצרים בבכוריהם", זעקס הונדערט טויזנט מצרים זענען דעמאלט געהרג'ט געווארן דורך די בכורים.

זעט מען די גרויסע ניסים וואס איז דעמאלט געשען, און אלעס נאר דורך תפלה. משה רבינו איז געקומען און אויסגעלערנט פאר די אידן אז זיי קענען רעדן צום אייבערשטן, און די אידן האבן עס טאקע געטון, און דורך דעם איז געשען די ניסים, און דערפאר הייסט דער שבת "שבת הגדול".

דער שכל אין גלות

באמת איז דאס געווען דער עיקר גלות מצרים, אז דער שכל איז געווען אין גלות, די אידן האבן נישט געוואוסט פון זייער גרויסער כח, אז זיי קענען אלעס אויס'פועל'ן מיט תפלה, ביז משה רבינו איז געקומען און ער האט זיי אויסגעלערנט אז זיי קענען אלעס פועל'ן ביים אייבערשטן, און דאס האבן זיי טאקע אנגעהויבן צו טון און אזוי זענען זיי ארויס פון מצרים, און מיר האבן זוכה געווען צו דעם יום טוב פסח - "פה-סח" אז דער מויל האט אנגעהויבן שמועסן מיטן אייבערשטן.

דערפאר איז יעצט אין "שבת הגדול" די ריכטיגע צייט זיך צו באגלייטן אין די זאך פון רעדן צום אייבערשטן, ארויסצוגיין פונעם אייגענעם מצרים, מען זאל וויסן פון די אייגענע כוחות, אז דער אייבערשטער האט אונז זייער ליב, און מען קען אלעס אויס'פועל'ן ביי אים, מען דארף נאר עפענען די מויל און אנהייבן רעדן צום אייבערשטן, געטן ביים אייבערשטן וואס מען וויל, און דער אייבערשטער וועט זיכער העלפן.

יעדער דעם טיש אום שבת הגדול. ווייל דער טיש ווייזט אויפ'ן דיבור, אויף אשור לפני ה'. דערפאר דרייט מען איבער דעם טיש ווייל דער דיבור ווערט דעם געווען אין גלות, און נאכדעם איז מען ארויס פון מצרים און עס איז ארויס פון גלות.

עס איז איינגעפירט ביי אסאך אידישע שטיבער, אז אום שבת הגדול עסט מען נישט אויף דעם געווענליכן פלאץ וואו מען עסט געווענליך שבת, ווייל דארט איז שוין גרייט פאר פסח, מען עסט אויף א צווייטע טיש. זאגט דער רבי אז דאס קומט אונז לערנען אז פאר פסח איז דער טיש, וואס דאס גייט ארויף אויף רעדן צום אייבערשטן, נאכנישט אויף די טיש, וואס דאס גייט ארויף איד ווערט גייט יעדער איד ארויס פון מצרים,

ריכטיגע פלאץ. ביז עס קומט פסח, עסט מען דעם הייליגן סדר שוין אויפ'ן ריכטיגן פלאץ, ווייל דעמאלט גייט יעדער איד ארויס פון מצרים, ער הייבט אן רעדן צום אייבערשטן.

מען דארף אבער אויף אכטונג געבן, אזוי ווי מען עסט טאקע נישט שבת הגדול אויף די געווענליכע טיש, קען זייער גרינג אויסקומען אז מען רעגט זיך אויף, ווייל עס איז דאך נישט מסודר אלעס ווי נאמאל. דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ח) אז דער עיקר פרנסה פון א מענטש ווענדט זיך צו ער רעגט זיך נישט אויף, ווייל עס נעמט אנוועק די פרנסה. דערפאר אויב וויל מען טאקע פאררעכטן דעם טיש און באקומען גרויס שפע אויף פסח, דארף מען בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל זיך נישט אויפ'רעגן קיינמאל, און פירן דעם שבת הגדול מיט רואיגקייט און פרייד, און דעמאלט וועט גארנישט פועלן.

די זיסקייט פון רעדן צום אייבערשטן

שבת הגדול זאגט מען די הפטורה פון "וערבה לה", דאס האט שייכות מיט שבת הגדול, אזוי ווי מען זאגט דארט ביים סוף דעם פסוק "הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום ה' הגדול והנורא", מיר ווארטן שוין ווען עס וועט קומען דער "יום הגדול", ווען אליהו הנביא וועט קומען מבשר זיין די גוטע בשורה אז משיח צדקנו קומט אונז שוין אויסלייזן, און דאן וועט שוין יעדער אנהויבן רעדן צום אייבערשטן, אזוי ווי דער פסוק זאגט (צפניה ג, ט) "כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם ה' - ווען משיח וועט קומען וועט שוין יעדער רעדן צום אייבערשטן.

דער רבי האט דערציילט פאר רבי נתן אז ווען ער איז געווען אין ארץ ישראל ביי די מערה פון אליהו הנביא, האט ער זיך פארגעשטעלט ווי אליהו הנביא איז דארט געשטאנען און גערעדט צום אייבערשטן. רבי נתן איז זייער נתעוורד געווארן פון די ווערטער, ער האט פארשטאנען אז אליהו הנביא איז אויך געווען א מענטש, א בשר ודם, און ער איז צוגעקומען צו זיינע געוואלדיגע גרויסע מדרגות נאר דורך דעם וואס ער האט גערעדט אסאך צום אייבערשטן. אזוי גרויס איז ער געווארן אז ער וועט זיין דער וואס וועט קומען זאגן די בשורה פאר אידישע קינדער אז משיח קומט און יעדער וועט שוין אנהויבן רעדן און לעבן מיט'ן אייבערשטן, און נאר אים דינען.

שמועסן און געדאנקען

דער נאמען פון הייליגן רבי'ן - "נחמן", איז בגימטריא "פסח", ווייל די גאנצע זאך פון הייליגן רבי'ן איז ארויסצוגעמען יעדן איד פון מצרים, דאס הייסט פון זיין "מצר", פון זיין ענגשאפט, פון זיין אייגענעם גלות אין וואס ער ליגט אינעם "מצר ים", זיין מח איז צעדרוקט. אידישע קינדער זענען געווארן אויסגעלייזט פון מצרים דורך "פה סח", דורך'ן רעדן צום אייבערשטן, דורך'ן בעטן דעם אייבערשטן, און דאס איז וואס דער הייליגער רבי לערנט אונז אויף אויס, אז מיר זאלן רעדן צום אייבערשטן אויף אונזער שפראך, און דורך דעם וועלן מיר אלע ווערן אויסגעלייזט פון גלות, סיי פון יעדנ'ס אייגענע פרייוואטע גלות, און פון די גרויסע גלות.

ווען מען איז בודק חמץ, מען זוכט אויף און מען רוימט אויס דעם חמץ פונעם גאנצן הויז, דאך א מענטש אויף תשובה טון און ארויסרוימען די חמץ פון הארץ, וואס דאס זענען די קשיות וואס מיר האבן אויפ'ן אייבערשטן, און די עצבות און ביטערניש וואס ליגן אינעם הארץ פונעם מענטש.

דער הייליגער רבי נתן איז געווען זייער צופלאקט בשעת'ן מאכן בדיקת חמץ, מיט א געוואלדיגע התעוררות און התלהבות, מען האט געזען ווי זיין פנים טוישט קאלירן די גאנצע צייט, פון גרויס ציטער און בושה פאר'ן אייבערשטן. איינמאל האבן זיינע קליינע קינדער ארוםגעטאנצן און אים געשטערט פון בודק חמץ זיין, אזוי ווי דער שטייגער פון קליינע קינדער, און ער האט זיך געבייזערט אויף זיי, און ער האט געזאגט נאכדעם פאר זיינע קינדער ר' שכן און ר' יצחק, "וויסן זאלט איר, אין די צייט וואס מען איז בודק דעם חמץ אין הויז, דאך מען אויף בודק זיין די רחמינות'דיגע חמץ אין הארץ, יעצט איז א צייט וואס מען דארף תשובה טון", און ער זייער געוויינט ביים זאגן די ווערטער. זיין זון ר' יצחק פלעגט דאס איבערדעציילן יעדעס יאר פאר בדיקת חמץ, ער האט געוויינט יעדעס מאל ביים דעציילן די מעשה, ער איז געווארן זייער איבערגענומען פון דעם יעדעס מאל פון פריש, ער האט באקומען א געוואלדיגע בענקשאפט צום אייבערשטן ווען ער האט זיך דערמאנט פון דעם מורא'דיגן איבערלעבעניש.

ביי מוהר"א איז געווען א מאל א בחור וואס איז געווען אלץ נערוועז און אויפגערגעט, ער פלעגט זיך אסאך קריגן מיט די חברים אויף יעדע קלייניקייט. איינמאל האט פאסירט אין די נאכט פון בדיקת חמץ אז דער בחור איז געווען דעמאלט זייער אנגעצויגן, ער האט זיך גערעגט אויף יעדע קליינע זאך, און מוהר"א האט דאס באמערקט אינמיטן בודק חמץ זיין.

נאכ'ן ענדיגן די בדיקת חמץ האט מוהר"א גערעדט מיט אים און אים ערקלערט אז די גאנצע כוונה פון אויסרוימען דעם חמץ איז ארויסצונעמען די פסע פונעם מענטש, וואס דאס איז דער עיקר חמץ, עס איז נעמט אנוועק דעם מענטש פונעם אייבערשטן, און מען דארף גוט בודק זיין דעם סארט חמץ אין אלע ווינקלען און שפאלטן פון הארץ, ארויסטרייבן יעדעס ביטל פסע און און אנגעצויגןקייט, וואס דאס איז דער ערנסטער חמץ וואס צעברעכט און הרג'ט דעם מענטש אינגאנצן.

אפילו א איד וואס לערנט און דאווענט און דינט דעם אייבערשטן מיט א שטארקייט, אבער גלייך ווען ער רעגט זיך אויף, פארלירט ער אלעס, און ער מוז גלייך מאכן א פרישע התחלה, אנהויבן גענצליך פון ניי. אז מען רעגט זיך אויף פארלירט מען די נשמה, ווי עס שטייט אין זוהר הקדוש (תצחק קפ"ב:) אויפ'ן פסוק (איוב כ"ח, ד) "טרח נפשו באפו", אז ווען א מענטש פאלט אריין אין פסע רייסט ער ארויס פון זיך זיין נשמה. דער אר"י הקדוש האט זייער מקפיד געווען אויף פסע, מער פון אלע אנדערע שלעכטע מידות, ער האט געזאגט אז דורך פסע פארלירט מען גענצליך די נשמה, רחמנא ליצ'לן.

קומט אויס אז די עיקר בדיקת חמץ, איז אז דער איד זיך בודק אין אלע שפאלטן אין זיין הארץ, אויב עס איז נישטא דאךט עפעס פסע אדער קפידות. און אזוי ווי ווען מען טרעפט א שטיקל חמץ אין הויז, דאך מען נאכאמאל אנהויבן בודק זיין די גאנצע הויז פון פריש, די זעלבע איז ווען א מענטש האט זיך אויפגערגעט, דאך ער אנהויבן נאכאמאל גענצליך פון פריש. אפילו א איד וואס דינט שוין דעם אייבערשטן, אויב אבער איז ער אריינגעפאלן אין א פסע, דאך ער מאכן א פרישע התחלה פון א ביה ת. וואויל איז דעם וואס היט זיך פון פסע, וואס דאס איז ממש חמץ גמור.

מוהר"א פלעגט אלץ לערנען מסכת תמיד אין די נאכט פון בדיקת חמץ, און ער פלעגט אלץ ענדיגן די גאנצע מסכתא ביינאכט, און צומארגנס ערב פסח האט ער געמאכט א סיום בריב'ס. איינמאל ערב פסח, ווען מוהר"א האט פארברענט די חמץ, האט זיך אראפגעלאזט דעמאלט א שווערע רעגן, און ער האט ארויפגעגאסן אסאך נאכט אויף די חמץ און עס האט גוט געברענט, און מוהר"א האט זיך אנגערופן, "ביי מען פארברענט דעם חמץ, דאך דורךגליין פיייער און וואסער", דאס הייסט אז ביי מען רוימט ארויס דעם יצר הרע פון הארץ, דאך אריבערגיין אויפ'ן מענטש שווערע און ביטערע נסיונות, און דער עיקר דאך מען זיך זייער מחזק זיין, נישט ווערן צעבראכן און נישט אראפפאלן.

(אמרי מוהר"א, חלק א', סימנים ב' ד', ז' כ"ג)

דאס איז די הנקה וואס מיר גרייטן זיך יעצט צום יום טוב פסח, ווען מען וועט צוגרייטן דעם כוס פאר אליהו הנביא און עפענען די טיר פאר אים, צו ווייזן אז מיר נעמען אן די למודים וואס ער לערנט אונז צו רעדן צום אייבערשטן, און דער אייבערשטער זאל אונז שוין אויסלייזן פון גלות. ווען א איד רעדט צום אייבערשטן און ער לעבט מיט'ן אייבערשטן, דאן ווערט אים זיס דאס לעבן, און מיט דעם הויבט מען אן די הפטורה "וערבה לה" - דאס רעדן צום אייבערשטן ברענגט א זיסקייט פארן מענטש.

וואויל איז דעם וואס נוצט אויס די הייליגע טעג זיך צו אויפפרישן און אנהויבן לעבן מיטן אייבערשטן, וועט אים זיין גוט אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

(שיחות מוהר"א ערך שבת הגדול)

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (קצט)

תרע"א

כאטש וואס דער סדר איז געווען אז אנשי שלומינו זענען געפארן צום הייליגן רבי'ן יעדעס יאר אויף יום טוב שבוועות, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט פארשטאנען אז ער וועט זיך דארפן אויפהאלטן אין שטאט זאסלאב אויף שבוועות, האט ער דעריבער געשריבן א בריוו פאר אנשי שלומינו אין שטאט ברסלב, אז זיי זאלן איבערגעבן פאר יעדן אין זיין נאמען, אז קיינער זאל זיך נישט וואגן זיך מטריט צו זיין אזוי שטארק צו קומען צו אים אויף שבוועות.

אזוי ווי ר' נפתלי איז כסדר געווען אין שטאט ברסלב, איז ער געווען דער ערשטער צו זען און ליינען דעם בריוו, און דעריבער האט זיך צוגעאיילט און געשריבן בריוו צו רבי נתן און צו אנדערע אנשי שלומינו פון אסאך שטעט, אז זיי זאלן זיך אונטערמאכן און פארן צום הייליגן רבי'ן אויף שבוועות אין שטאט זאסלאב.

און אזוי האבן טאקע געטון אלע אנשי שלומינו פון די שטעט ברסלב, נעמירוב, טעפליק, און דאשוב, זיי אלע זענען נתעוור געווארן דורך די בריוו פון ר' נפתלי, און זיי זענען געפארן צום הייליגן רבי'ן.

תרע"ב

זייענדיג אין שטאט זאסלאב, פלעגט דער רבי דאווענען אינעם ארטיגן גרויסן שול, און דער אייבערשטער האט אזוי געפירט אז די ארטיגע אידן האבן זייער שטארק מוכד געווען דעם רבי'ן, כאטש זיי האבן בכלל נישט געוואוסט ווער ער איז. ספעציעל דער שמש פון די שול איז געווארן זייער צוגעצויגן צום הייליגן רבי'ן, און ער האט זיך זייער שטארק איבערגעגעבן צו אים.

ווען עס איז געווארן גענטער צום יום טוב שבוועות, און צוביסלעך האבן אנגעהויבן קומען דאךט נאך און נאך אנשי שלומינו, די שול איז געווארן מער און מער אנגעפילט, און דער שמש האט דאך נישט געוואוסט אז דאס זענען דעם רבי'ס לייט, איז ער אריין צום רבי'ן און אים געזאגט, "איך ווייס נישט פארוואס עס האבן אנגעהויבן קומען דא אסאך מענטשן פונדערווייטנס, זיי זיצן א גאנצן טאג אין שול, זיי דאווענען הויך מיט חיות און זיי הערן נישט אויף צו לערנען", און דער רבי האט זיך צעשמיכלט.

שפעטער, אום שבוועות, ווען אלע אנשי שלומינו

<<<<<

זענען שוין דארט געווען אינאיינעם, האט ער שוין פאךשטאנען אז דאס זענען דעם רבי'ס מענטשן וואס זענען געקומען צו אים אויף יום טוב.

תרעג

צווישן די מענטשן איז אויף אנגעקומען דער אויבנדערמאנטער ר' ישראל שוחט. גלייך ווען ער איז אנגעקומען האט זיך נאכגעפרעגט אויף רבי'ן, און ווען מען האט אים געזען אויף רבי'ן איז ער אריין צו אים און אסאך גערעדט מיט הייליגן רבי'ן.

דער רבי האט אים געזאגט, "איר זענט דאך א למדן, וועל איך אייך זאגן א למדנישע תורה", און דער רבי האט אים געזאגט תורה אויפ'ן פסוק (שמות, י"ט, ח'), "ויעצנו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר ה' נעשה וגו'", דער רבי האט געפרעגט אויף דעם א שטארקע קשנא און עס וואונדערליך פארענטפערט מיט לומדות (עס איז ליכטיג מוהר"ן, חלק א, סימן ק"צ).

דער רבי האט אים געוואלט ארויסנעמען פון זיינע פלאנטערנישן, פון זיינע דמיונות און חומרות, ער האט זיך אבער געצוקשנט און נישט געוואלט אלעס אננעמען.

ווען ער איז ארויסגעגאנגען, האט דער רבי זיך אנגערופן, "עס איז זייער שווער צו מקרב זיין עלטערע מענטשן".

שפעטער האט ער אביסל תרטה געהאט און איז צוריק געקומען צום רבי'ן און געבעטן, "רבי, זייט מיר מקרב צו אייך", און דער רבי האט אים געענטפערט, "איך קען נישט מקרב זיין עלטערע מענטשן", דער רבי האט אביסל געשמייכלט און ווייטער געזאגט, "מיינסטו דען אז איך קען טאקע נישט מקרב זיין עלטערע מענטשן? זיכער קען איך אויך מקרב זיין עלטערע מענטשן", ער האט אים מרמז געווען אז וויל נישט זיך איינפלייגן זיין שטאלץ פאר'ן רבי'ן.

און אזוי איז טאקע געווען, דער ר' ישראל שוחט איז נישט געווארן אזוי מקורב ווי די אנדערע אנשי שלומינו וואס זענען מקורב געווארן צום רבי'ן אין זייער יוגנט. ווייל מען קען נישט מקורב ווערן צום הייליגן רבי'ן בשלימות, נאר אויב מען איז זיך מבטל די אייגענע שטאלץ און גאון, נאר ווען מען האלט זיך פאר גאנצנישט.

תרעד

גלייך ווען רבי נתן האט באקומען די בריוו פון ר' נפתלי, האט ער אויף אנגעהויבן באקומען שטארקע חשק צו פארן צום הייליגן רבי'ן אויף שבועות, אזוי ווי ער איז אבער געווען אין מאהלוב, האט ער געהאט גאר שטארקע מניעות סיי פון זיין ווייב און סיי פון זיין שווער, אויסער דעם וואס ער האט געהאט זיין אייגענע מניעות אין זיין מוח צוליב דעם וואס

דער רבי האט אויף געשריבן אז מען זאל נישט קומען צו אים.

כאטש וואס דאס מאל האט רבי נתן געהאט גאר אויסערגעווענליכע מניעות, פון דעסט וועגן האט ער זיך געשטארקט איבער אלעס.

זיין שווער, דער גאון און צדיק רבי דוד צבי ז"ל, האט געוואלט פארן גלייך נאך שבועות קיין קרעמניץ צו פירן די רבנות דארט, און ער האט געוואלט איבערלאזן זיין איידעם רבי נתן אנשטאט אים צו פירן די רבנות אין שטאט מאהלוב, און דא איז גאר פייגעפאלן פאר רבי נתן צו פארן צום הייליגן רבי'ן קיין זאסלאב אויף שבועות.

פארעצונג קומט א"ה - ספר "פעלת הצדיק"

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה עזרא בוים הי"ו קרית ברסלב
צו די שידוך שליסן פון זיין זון למזל טוב
החתן נפתלי הי"ו עב"ג בת
מו"ה משה ארי' שניטצאלער הי"ו קרית ברסלב

מו"ה שמעון עוזר פערל הי"ו ירושלים עה"ק
צו די שידוך שליסן פון זיין זון למזל טוב
החתן שלמה צבי הי"ו עב"ג בת
מו"ה נפתלי קארנבלי הי"ו טבריה

החתן שלמה קליין הי"ו בית שמש
צו זיין שידוך שליסן עב"ג למזל טוב
מו"ה שמעון פאלאק הי"ו בית שמש
צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

מו"ה יודל פערלמאן הי"ו לעיקוואד
צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

מו"ה שלמה וויינבערגער הי"ו קרית ברסלב
צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

מו"ה זאב ניימאן הי"ו בארא פארק
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

מו"ה אהרן לונגער שליט"א קרית ברסלב
מלמד מומחה במסדותינו הקדושים
צו די אפשערן פון זיין זון יוסי נ"י למזל טוב

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' ערליכע מלמדים קאמפיין

גלייך נאך פורים האט זיך אנגעהויבן די ערליכע מלמדים קאמפיין, אויסצוצאלן אלע איינגעשטעלטע אויף יום טוב פסח, אז זיי זאלן קענען צוגיין צום יום טוב מיט רואיגקייט פון פרייליכקייט.

אנשי שלומינו האבן זיך אנגערופן זייער ווארעם צום קאמפיין, אבער עס פעלט נאכאלץ גרויסע סכומים צו קענען אנפילן דעם לאך, און געבן די הרחבת הדעת און שמחות יום טוב פאר די געטרייע איבערגעגעבענע איינגעשטעלטע, וואס געבן אוועק זייער לייב און לעבן פאר די טובה פון די טייערע קינדער.

פארגאנגענע וואך האט דער ראש ישיבה שליט"א געשריבן א בריוו צום חשובן מנהל מוסדות היכל הקודש, און וואס דער ראש ישיבה שליט"א שרייבט ווי פאלגנד: "זאלסט וויסן אז שוין פון חנוכה צאלן מיר נישט די טיטשערס פון בית פיגא, און אויך נישט די סעקרעטעריס און די איינגעשטעלטע, און יעצט ווען עס קומט פסח מוזן מיר זיי באצאלן, און אויך די מלמדים האבן מיר נישט צו באצאלן אויף ביז פסח. וויל איך דיר בעטן זאלסט צאמנעמען צדקה ביי אנשי שלומינו און ביי מענטשן וואס האבן א געפיל פאר די מוסדות, זיי בעטן צו העלפן.

עס ליגט אויף מיר גאר א גרויסער עול; אלע מוסדות, די כולל, די ארץ ישראל דיגע מוסדות, ביים סוף ווען מען קען זיך נישט דעקן פאלט עס אויף מיר, און יעצט אז דער אדמיניסטראטער ... נרו יאיר זאגט מיר ער דארף האבן ביז יום טוב נאך הונדערט טויזנט פאר די מלמדים צו קענען דעקן ביז פסח, און פאר די טיטשערס וואס מען צאלט נישט פון חנוכה דארף ער האבן קרוב צו צוויי הונדערט טויזנט, פאלט עס אויף מיר.

וויל איך דיר בעטן, יעצט לייג דינע שיעורים אין דער זייט. איך געדענק מיין זיידע הרב הצדיק רבי יחזקאל רוסה זכרנו לברכה פלעגט אויך לייגן זיינע שיעורים אין דער זייט, ער איז געגאנגען אין שולן, אין הייער - פון נאך פורים ביז פסח, צו העלפן תלמידי חכמים האבן אויף יום טוב פסח. חול המועד וועסטו משלים זיין אלע דינע שיעורים, יעצט זאלסטו צאמנעמען צדקה מיר זאלן קענען באצאלן אלע איינגעשטעלטע."

מען קען זיך נאך אנשליסן אינעם קאמפיין, ארויסצוהעלפן די הייליגע מוסדות, און מיט דעם אויך ארויסהעלפן דעם ראש ישיבה שליט"א, דורכן רופן דעם מנהל המוסדות שליט"א אויף 917-578-0495 און איבערלאזן א מעסעזש.

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידורים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו 718-387-2691
און מיר וועלן פרובירן בעדיה עס צו שיקן צו אייך אחיים

א פרייליכן פסח

שיעורי התחזקות, שיעורי תורה, שיעורי הלכה, הגדה, מעשיות פאר קינדער, זיך צוצוגרייטן צום הייליגן יום טוב פסח
קול ברסלב
212-444-9191
1, 1, 9, 6

קוואל פון אמונה (פריוע) - שיעורים; מערזענליכע מעשיות; רעסעפסיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מענידיזשיג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מערזענליכע מעשיות; און נאך
845-351-0910 / 212-444-9191
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com